

तत्रैव “नो शुक्रास्ते ऽहमेऽर्के रुरुसहितरवी जन्ममासेऽह-
मेन्दौ. विष्टौ, मासेनजात्ये, कुजशशिदिक्से, जन्मताराद्य
चाय । नाङ्गेनचतुर्हीने, गुरुविरजनीनाथतारादिशुद्धौ,
प्रातः कायां परीक्षा दितुचरुष्टहाशोदये शस्तलम्ने ।
ज्योतिषे ‘सिंहस्ये भक्तस्थे च जीवे चास्तमिते तथा ।
सिंहस्ये तु रवौ नैव परीक्षा शस्यते कुधैः’ । गर्गः
‘दाहे दिग्गङ्गायै धराप्रकम्पे, वज्रप्रपाते ऽथ विदारणे
वा । धूमे, तथा पांगुकरप्रपाते न कारयेन्माङ्गलिकादि
कार्यम् । उल्कापाते च निषेते तथैवाकालवर्षण्ये ।
क्षिप्ते सूर्ये विनिर्दिष्टे न कुर्व्यामङ्गलक्रियाम् ।
भूभ्रमेतौ समुत्पन्ने, पक्षे चन्द्रसूर्ययोः । पक्षाणां
सङ्घारे चैव न कुर्व्यामङ्गलक्रियाम् । दिक्षुर्यं वा त्रि-
क्षुर्यं वा दृष्टा गगनमण्डलम् । रात्रौ शक्रप्रभुचैव मङ्ग-
लानि विवर्जयेत् । दिग्दाहे दिनमेकञ्च एहे सप्त दिनानि
च । भूमिकम्पे च सम्भूते तत्राहाणि परिवर्जयेत् ।
उल्कापाते च त्रितयं, धूमे पञ्च दिनानि च । वज्रपाते
दिग्मेकं वर्जयेत् सर्वकर्मसु’ । भोजराजः “एहे रवीन्वो-
रननिप्रकम्पे केतुद्रमोल्कापतनादिदोषे । त्रते दशाहानि
वदन्ति तज्ज्ञानस्योदयाहानि वदन्ति केचित्’ । पक्ष-
वशात् भूभ्रमोल्कापातवज्रपातादिदोषसमाहारे त्र-
योदशाहमशुभम् किञ्चिद्नूतनत्समाहारे दशाहम् ।
पक्षपादोक्तेदोषे व्यहमिति याचस्यतिस्मिन्नाः ।
अथ सृष्टिसागररुतसारसंपहे “राज्यादिकमहासिद्धौ
यज्ञदानतपःसु च । होमस्नाध्याययोचैव वर्जयेद्दृष्टरा-
लकम् । लज्जहोमे महादाने वर्जयेत् शोकके मखे ।
तपःस्नाध्याययोचैव चिरारम्भे त्रयोदश” इति व्यख्या
अन्यत्र “उल्कापाते भुवः कम्पे अकालवर्षगर्जिते ।
वज्रकेतुद्रमोत्पाते पक्ष्ये चन्द्रसूर्ययोः । प्रवाणन्तु
लजेत् क्षत्रः सप्तरात्रमतः परम् । ब्राह्मणः क्षत्रियो
वैश्यश्चलजेत् कर्म त्रिरालकम् । शूद्रश्चक्ष्मा चैकरात्रं
सर्वकर्म समाचरेत्’ । पराशरः ‘प्रयागे सप्तरात्रं
स्यात् त्रिरात्रं त्रतवन्दने । एकरात्रं परित्यज्य कुर्व्यात्
पाणिपहं एहे’ । भृगुः ‘कम्पे राजनि. सप्ताहं
ब्राह्मणानां त्रहर्लक्षण । शूद्रस्यार्द्धदिनं प्रोक्तं सर्वका-
र्येषु वै भृगुः’ । शूद्रस्यापह्नयम् । कम्पद्रव्यपलक्षणम् ।
पक्षपादापयो वसेवाव्यलैकल पठितत्वात् । भोजदेवव्यव-
हारसमुच्चये “सर्वं कार्यं न कुर्वीत गुरौ सिंहे ऽस्तेऽपि
च । व्रतदीप्ते न कुर्वीत तमोयुक्ते वृद्धस्तौ” । तजो-

युक्ते राहुयुक्ते । व्रतदीप्ते इति त्रित्येतरकर्मोपलक्ष-
णम् । तथाच सृष्टिसागररुतारे ज्योतिषम् ‘एकरात्रौ
स्थितौ स्थानां यदि राहुदृष्टस्तौ । विवाहप्रत्ययनादि
सर्वकर्म पिवर्जयेत्’ । मलभासाद्युपक्रम्य भविष्ये ‘क-
श्चभेदेऽप्येकरात्रौ सम्पर्को यदि वाऽनयोः । गुरोराहो-
रपि तथा त्यजेद्दिवाच संशयः’ । अथ गुरोर्बिज्यतत्प
हेतुः । तद्वया “यत्र तत्र स्थितो जीवस्तमोयोगेन लब्ध-
ते । उपहासाय किं न स्यादस्तुसङ्गो मनीषिणाम्” इति ।
“अनिष्टे त्रिविधोत्पाते सिंहिकास्तुदर्शने । सप्तरात्रं
न कुर्वीत यात्रोद्वाहादिमङ्गलम्” । इति दीपिकावा-
मनिष्टद्रव्यभिधानात् अनिष्टजनकोत्पात एव सर्वकर्मो-
नधिकारः । पूर्वलिखितभोजराजवचनेऽपि “केतु-
ल्कापतनादिदोषे, इति दीपजनक एव तथोपराने सङ्ग-
लतः शुभेऽपि यात्रानिषेधाय सिंहिकास्तु इति पृष्ठगुणा-
दननम् । अथ विवाहादायपि सप्तरात्रनिषेधोत्पराशरो-
क्तस्वल्पकालनिषेध व्यापदिषयः । तेनानिष्टाजनके भूमि-
कम्पादौ न दोषः । अतएव वृद्धसंहितायां वराहेच
उत्पातप्रकरणे प्रायःपदमभिहितम् तथा च” यः प्र-
तिविपर्यासः प्रायः संक्षेपतः स उत्पातः । चित्तिव्योमदि-
व्यजातोयघोत्तरं गुरुतरो भयति” प्रायइति कृत्वादिप्र-
युक्तविपर्यासव्यावृत्त्यर्थं यदाह तत्रैव “ये च न दोषं
जनयन्त्युत्पातास्तान् कृतस्वभावकृतान् । अभिपुत्रैः
कृतैः होत्रैर्विद्यादेतैः समासोक्तैः” सनुनापि “निषेति
भूमिचलने ज्योतिषाद्योपसर्पण्ये । एतानाकालिकान्
विद्यादनध्यायान्तावपि” । अतानध्ययनार्थमृतावधीतु-
क्तम् । उत्पाते दोषमङ्गमाह श्रीपतिव्यवहारनिबन्धे “अथ
दिवसत्रयमध्ये मृदजलपतनं यदा स्यात् । तदोत्पात-
दोषं शमयेदित्याहुराचार्याः” यार्हस्यत्ये “शमयन्त्याह-
प्राहात् कम्पादिभूतं निमित्तमात्रेव । अतिवर्षणोपवा-
सन्नतदीक्षाजपइयनानि” । विष्णुधर्मोत्तरे “शेतेऽत्र
चतुरोमासान् यावद्भवति कार्तिकः । विशिष्टा न प्रवर्त्तन्ते
तदा यज्ञादिकाः क्रियाः । नाभिनेष्ट्यो न्यपचैले
नाधिमार्से कदाचन । न ह्युभे च तथा दृष्ट्ये विशेषात्
प्रवृत्तिरिति” । भविष्योत्तरे “ह्युभे सवि जगन्नाथे
केचन गुरुद्वजे । निवर्त्तन्ते क्रियाः सर्वासातुर्वर्षस्य
भारत ! । विवाहव्रतवन्धादिचूडासंस्कारदीपणम् ।
यज्ञगृहप्रवेशादिदानार्चनप्रतिष्ठनम् । पुण्यानि यानि
कर्मणि वर्जयेद्दृष्टिणादने” । सर्वास्तुतहाक्रमगणिताः